

щението на Самарянитѣ, диаконъ Филиппъ, по наставление отъ ангела, отива по пътя отъ Иерусалимъ за Газа (мѣстность отъ Иерусалимъ противоположна на Самария). По тоя пътъ се връщаль отъ Иерусалимъ знатнийтъ Етиопски голѣмецъ, който, както можемъ да се досѣтимъ, е билъ единъ отъ иудейскитѣ прозелити. Като сѣдѣлъ въ колесницата си, велможата четялъ книгата на Пророка Исаия и именно това мѣсто въ нея, гдѣто се прѣдсказвало за страданията на Господа Спасителя (53; 7, 8). Филиппъ, по внушение на Св. Духа, приближилъ до колесницата и попиталь велможата: „разумѣвашъ ли това що четешъ?“ Той отговорилъ: „какъ азъ мога да разумѣя, ако нѣкой не ме настави,“ и помолилъ Филиппа да се качи въ колесницата и да сѣдне съ него. Филиппъ му проповѣдвалъ за Господа И. Христа, и той самъ поискалъ да се кръсти. Филиппъ влѣзалъ съ него въ водата и го кръстилъ. Щомъ велможата излѣзалъ изъ водата, получилъ дароветъ на Св. Духа (не чрѣзъ възложение на Апостолскитѣ ржцѣ, а съ особенъ чрѣзвичаенъ способъ). Въ това сжщо врѣме ангелъ Господень грабналъ Филиппа, тѣй щото той мѣгновено станалъ невидимъ за голѣмецътъ и скоро се намѣрилъ въ Азотъ. Велможата си трѣгналъ по пътя съ голѣма радостъ, безъ съмнѣние, старалъ се послѣ за распространение на св. вѣра въ своята далечна страна.

Подиръ това диаконъ Филиппъ проповѣдвалъ още въ Азотъ и други градове, които му били по пътъ до Кесария.

§ 6.

Обращението на Савла.

Въ числото на Иудеитѣ, които враждували противъ Св. архидиакона Стефана, показвалъ се единъ юноша по име Савлъ. Този младъ гонителъ на християнската вѣра отпослѣ станалъ ревностенъ нейнъ проповѣдникъ. Това е билъ — великийтъ учителъ на язычницитѣ, Св. първовърховний Апостолъ Павелъ.

Отечеството на Савла е билъ Тарсъ, главенъ градъ на Киликия, въ Мала Азия. Тарсъ се славилъ съ образованието на жителитѣ. Тукъ бѣдѣщиятъ великъ апостолъ е можлъ да